చర్చి అనే ఒక భాండాగారం

రెండు వేల ఏళ్ల నాటి పుస్తకం రాయల్టీలు

ఈ రోజు నా ముగ్గురు ఇటాలియన్ పిల్లల్లో ఒకడైన Francesco నుంచి నాకు ఫోన్ వస్తుంది.

అతను అంటాడు: తెలుసా నాన్నా, ఇప్పుడు, మునుపెన్నడూ లేనంతగా, నువ్వు నిజంగా దివాలా తీశావు.

అందులో ఏ సందేహమూ లేదు.

నేను జవాబిస్తాను: శుభోదయం, ఎలా ఉన్నావు.

ఫోన్ సంభాషణను మొదలుపెట్టడానికి బహుశా ఇదే ఉత్తమ మార్గమని అతనికి చెబుతాను.

ముప్పై మూడేళ్లలో మరో మనిషితో ఎలా మాట్లాడాలో అతనికి నేర్పడానికి నేను తగినంత సమయం కేటాయించలేదని స్పష్టంగా తెలుస్తోందని కూడా.

కొడుకులు తమ తల్లులతో గాఢంగా ముడిపడి ఉంటారని నేను అప్పుడే చదివాను.

X కారకం ఆమె నుంచే వస్తుంది.

తెలివితేటల విషయానికొస్తే వాదించడానికి పెద్దగా ఏమీ లేదు.

అది అంచనాలను వమ్ము చేయదు.

సంక్రమణలో తిరుగులేనిది.

సహజమైన జన్యుశాస్త్రాన్ని మార్చలేం.

ఒక కూతురు ఉండటం ఒక ఓదార్పు.

మేము ఒకే ఇంట్లో ఉండేవాళ్లం కాబట్టి ఒకరికొకరు ఫోన్ చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేకపోయినా, మా సంభాషణలు తనను కలవరపెడుతున్నాయని, ఆ

భావోద్వేగపూరితమైన, సహానుభూతితో కూడిన ప్రభావం ఎక్కడి నుంచి వస్తోందో తనకు అర్థం కావడం లేదని ఆమె అదే రోజు నాతో చెప్పింది.

నేను ఆమెను చూసి చిరునవ్వు నవ్వాను.

అది చాలు.

ఆమె నా కూతురు.

వివరణ అక్కర్లేదు.

కొన్ని వాస్తవాలు మిగతా అన్నిటిపైనా రాజ్యమేలుతాయి.

అప్పుడు నాకు గుర్తొచ్చింది, నేను “యేసు ఫోన్ కాల్” అనే పుస్తకం రాశానని.

ఒక Amazon చాట్ థ్రెడ్‌లో దాన్ని చూశాక దాన్ని ప్రచురణ నుంచి వెనక్కి తీసుకున్నాను; అక్కడ ఎవరో, AI తయారుచేసిన పుస్తకానికి అసలు ఎంత ధర పెట్టాలిరా బాబూ అని అడుగుతున్నారు.

ఆయన తన సొంత పుస్తకం గురించి ఆలోచిస్తున్నారు.

దాదాపు రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం రాసినది.

అది వందల కోట్ల ప్రతులు అమ్ముడుపోయింది, ఆయన రాయల్టీలు శాశ్వతమయ్యాయి, కాథలిక్ చర్చి అనే ఒక భాండాగారంలో దాచబడ్డాయి.

దానికి ఎవరో కొత్త పేరు పెట్టాలనుకున్నారు: AMAZURCH.

అన్నిటికంటే హాస్యాస్పదమైన విషయం ఇది.

మనం చేసే ప్రతి ఆలోచనలోనూ, ఎవరికీ ఎప్పుడూ పరిచయం చేయని మనలోని ఒక భాగం ఉంటుంది.

మనల్ని బయటి నుంచి చూసేవాళ్లు ఒక్క క్షణం ఆగి, మనవైపు చూసి, ఎప్పుడూ ఒకే చోటికి చేరుకుంటారు.

అసలు ఎవడ్రా వీడు.

Nando

Ferdinando